

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Λογίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Δαμιανίδην, διευθύνοντα
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδέδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἐξημερία τῶν φιλοφρονήσεων τοῦ Σουλτάνου). — Κυανὴ Βίβλος (ἡ ἐν Μακεδονίᾳ διπλωματικὴ στάσις τῆς Ἑλλάδος). — Ποία διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς Μακεδονίας (συγκριτικοὶ πίνυκες τῆς δυνάμεως τῶν ἑλληνικῶν καὶ βουλγαρικῶν σχολείων). — Ἀγγέλματα καὶ θυροί. — Ὁ «Ἀγών» ἐν τῇ Ἀλυστρῷ. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι (ἡ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων πολιτικὴ ἀνωμαλία).

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Μαρτίου 1903.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, οἱ κοιμῶντες τὰ παράσημα τῶν Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Διαδόχων αὐτοῦ καὶ τῶν πρωθυπουργῶν τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκονται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν Ἀθήναις. Τὰ ἐπίσημα γεύματα διαδέχονται ἄλληλα τὰ πρὸς τοὺς ἐπισήμους ξένους δίδόμενα, οὐδεμία δ' ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ἐξαντληθῇ πᾶσα φιλοφροσύνη καὶ πᾶσα ἡθερμότης τῆς ἑλληνικῆς φιλοξενίας πρὸς τοὺς ἐπισήμους τούτους ἀποστόλους τοῦ κραταίου τῆς γειτόνος αὐτοκρατορίας μονάρχου, διότι τοῦτο εἶναι τὸ ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν εἰρησμένον, διότι τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἐκ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν παραδόσεων.

Καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ἀπόψεως τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπλῶν ἀμοιβαίων φιλοφρονήσεων μεταξὺ τῶν δύο ἡγεμόνων τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν ἐξεταζομένη ἡ ἀποστολὴ αὕτη, πρέπον εἶναι νὰ ἀποσπᾷται ἀπ' ἡμῶν εὐκρινῆ καὶ ἐγκάρδιον χαίρετισμὸν, διότι ἂν μὴ τι ἄλλο δῶρα εἰρήνης εἶναι τὰ δῶρα τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς εἰρήνης εἰπερ τὴ καὶ ἄλλο ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔθνος ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, διότι ἂν ἡμερῶν ποτὲ—καθ' ἡμᾶς ὅχι μετὰ λόγου—ἡ ἐν πολέμῳ ἀρετὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀναντίρρητος ὅμως μένει ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀνατολικὸν τοῦλάχιστον ἔθνος ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἔργων τῆς εἰρήνης μετατρέποντος τὰς ξηρὰς καὶ χέρσους γαίᾳ εἰς ἀνθοῦσαν κήπου, κτίζοντος πόλεις, πληροῦν τῆς θάλασσαν διὰ πλωτῶν μεγάρων καὶ μεταδίδοντος καθ' ἅπαντα τὴν Ἀνατολὴν τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν διὰ τῶν εὐφυν καὶ δραστηρίων ἐμπόρων τοῦ καὶ κατακοσμοῦντος τὸν δλον κοινωνικὸν βίον δι' ἀπαραιμίλλου πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ὅργανου.

Αἱ ἀρεταὶ αὗται τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δὲν εἶναι ἀδιάφοροι εἰς τὴν ὁθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, διότι Ἕλληνες εἶναι τὸ τρίτον περίπου τοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πληθυσμοῦ αὐτῆς καὶ διότι ἐπομένως παρὰ τὰς θρησκευτικὰς προλήψεις καὶ τὴν ἀναχρονιστικὴν ἀντίληψιν, ἥτις κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐπὶ βλάβῃ καιρίᾳ ἀμφοτέρων τῶν γειτόνων κρατῶν ἐπαλαίει ἐπεκράτησεν ἐν τῇ μοναρχίᾳ τῶν Ὀσμανιδῶν τοῦ χωρίζει τὸ ὑπὲρκοον εἰς μουσουλμάνους καὶ μὴ μουσουλμάνους, ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων εἶναι καταφανὴς καὶ ἀναμφισβήτητος, ὅτι ἡ ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία εἶναι σχεδὸν ἐπίσης ἑλληνικὸν κράτος, ὅσον τὸ ἑλληνικὸν βασιλεῖον. Δὲν διδάσκει δὲ τοῦτο μόνον ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγχρονος ζωὴ τῶν δύο ὁμόρων πολιτειῶν, ἀνυπολογίστου δὲ σημασίας ἐγγύησις· καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης καὶ διὰ τὴν πρόδον Τουρκίας τε καὶ Ἑλλάδος θὰ ἀπέβαιεν ἡ παρ' ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν κατανόησις τοῦ διδάγματός τοῦτου, νῦν μάλιστα, ὅτε αὐθόρμητοι τοῦ μαθήματος τοῦτου διδάσκαλοι πρὸς Τούρκους καὶ Ἕλληνας ἔρχονται οἱ κοινοὶ αὐτῶν ἔθροισι, ὁ νοτιοσλαβισμὸς καὶ ὁ Πανσλαβισμὸς, οἱ δύο οὗτοι κατὰ τὸ φαινόμενον διάφοροι παράγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ οὐσίαν γνήσια γενήματα τοῦ ἀκράτου καὶ παμφάγου Μοσχοβιτισμοῦ.

Πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς δυνάμεως μάλιστα ταύτης προερχομένης ἀπειλῆς, αἵτινες, ἐπαναλαμβάνομεν, στρέφονται κοινῇ καὶ κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἴσως ἄσχετοι δὲν εἶναι αἱ ἐξαιρετικῶς πολλαπλασιασθεῖσαι προσφάτως ἐνδείξεις φιλίας τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὰς κορυφὰς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, τῆν τε ἐν Βυζαντίῳ καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις, πρὸς τε τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ Ἕλληνας καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς ἀπονομῆς παρασημίων πρὸς τοὺς Ταγούς τοῦ ἔθνους, διὰ τῆς προστασίας τῶν σχολείων καὶ θρησκευτικῶν καθιδρυμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, διὰ τῆς μετὰ πολλὰς χρονοτριβὰς αἰφνιδίως διαταγῆς νὰ συνομολογηθῇ ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἀναμφισβήτητον εἶναι, ὅτι ὑπὸ τὸ αἰφνιδίως ἐκρηγνὺν πολυτάραχον θράσος τῶν Βουλγάρων ὡς τὸ πῦρ ὑπὸ τὴν σποδὸν κρύπτονται τὰ ὑποῦλα καὶ ἀπειλητικὰ βουλευματα τοῦ Μοσχοβιτισμοῦ, εἰς τὴν πολυπαθὴν δὲ καὶ διὰ τοῦτο πολυπείρον τουρκικὴν διπλωμασίαν δὲν δύναται νὰ μὲν ἄγνωστον, ὅτι ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἀνδιατελῆ ἐστὶ οὕσα ἡ ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία, εὐκολον δὲν εἶναι αὕτη νὰ ἀμυνθῇ ὑπὸ τὰ κοινὰ καὶ σύγχρονα πλήγματα ἀπὸ βορρᾶς τε καὶ δύσεως καὶ μεσημβρίας, θὰ διεφύετο δὲ τὴν ἐπὶ δεξιότητι φήμην αὐτῆς ἡ τουρκικὴ διπλωματία, ἂν καθ' ἣν στιγμὴν ὁλοῦται ὁ πρὸς βορρᾶν ὀρίζων αὐτῆς μὴ προσεπάθει νὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος ἀπὸ μεσημβρίας καὶ ἂν παρεδίδοτο εἰς τὸν νῆδρον πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὕπνον, εἰς ὃ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ παρασύρουσιν αὐτὴν αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ πρόσφατοι καὶ ἀκοποὶ νίκαι. Γινώσκει κάλλιστα ἡ Τουρκία, ὅτι ποσαύτης περιφρονήσεως δὲν εἶναι ἀξία ἡ Ἑλλάς, ἡ σύγχρονος δὲ θεραπεία τῶν ἀπειτήσεων τοῦ ἐπὶ ὑπὸ τῆς τμήματός καὶ τοῦ ἐλευθεροῦ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, ἀποδεικνύει περιτρώνας ποῖαν σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν φυλὴν ταύτην ἡ Τουρκία, σημασίαν, ἥς ἀτυχῶς σαφῆ γινώσκοντες δὲν ἔχουσιν ἀπέδειξαν πλεόν ἢ ἀπᾶς μόνον οἱ τὴν Ἑλλάδα κυβερνῶντες. Διότι γινώσκουσιν ἄριστα οἱ Τούρκοι τὸ ἐνίαιον τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν θαυματουργὴν γοητείαν, ἣν ἀσκέῃ ἡ μικρὰ καὶ ἀσθενὴς Ἑλλάς ἐπὶ τῶν ἐκ πλεόν ἐκατομμυρίων ὑπηκόων αὐτῶν Ἑλλήνων. Ἡ θεραπεία ἄρα τῶν προχείρων ἀναγκῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνέχει μείζονα ἐπὶ σπουδαιότητα ἀπὸ τῆς ἀποφύσεως, ὅτι δὲν ἐξαπαλλίξει τὴν Τουρκίαν μόνον ἀπὸ νότου καὶ ἐξ Ἀνατολῶν, ἀλλ' ἐγγράμματα αὕτη ἐν τῇ ἐνδεχομένη κρίσει ὡρᾷ τὴν κατ' οἶκον εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐντεθὲν γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: περὶ ὁποτέρου πρόκειται ἐν ταῖς φιλοφρονήσεσιν, ἃς διαφιλῆς ἐπιδεικνύει ἡμῖν νῦν ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος; περὶ τῆς βαθείας ἐκείνης κατανοήσεως τῆς κοινοπραγίας, ἣν ἐπιβάλλει ἡ μέλλουσα ὁμοθυμία ἐν τοῖς ἐκ τοῦ Μοσχοβιτισμοῦ κοινοῖς κινδύνουσιν ἢ περὶ διπλωματικῆς ἐξοικονομήσεως τῶν περιστάσεων, ἥς ἐπανειλημμένα καὶ σταθερῶς ἀναλλοίωτα ἐλάττωμα δειγμάτων οἱ Ἕλληνες, ἐξαπατηθέντες ὡς μαρότατα παῖδια καὶ χαίνοντες εἰς βλάβειν τὴν ἀδρότητα πεινομένην ἡμῖν φιλίαν χεῖρα συσφιγγομένην εἰς πυγμὴν βραδυάτην καταπίπτουσιν καὶ θραύουσιν οὐ μόνον, ὅτι παρρησιάζηται ἡμῖν κατὰ τὰς παροδικὰς στιγμὰς τῶν τυμεροτήτων, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ παρελθόντος ἀναμφισβήτητως εἰχομεν κεκτημένον;

Εὐχόμεθα, καὶ τοι φοβόμεθα, νὰ μὴ πάθωμεν καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ πάθημα, ἀλλ' ὅπως δὴποτε ἡ ἐξέτασις τοῦ πρώτου ἐρωτήματος, εἰς ἣν προσεχώρῃς θὰ χωρήσωμεν, δὲν εἶναι ἀνωρελῆς οὕτε εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' οὕτε εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο δὲν πρέπει τὸ παράπαν νὰ ἐλαττωθῇ ἡ θέμῃ τῆς εὐκρινείας καὶ τῆς ἐγκαρδιότητος τοῦ ἡμετέρου χαίρετισμοῦ πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ γειτόνος Μονάρχου, διότι καὶ καθὼς καὶ συμπερὶν ἡμῶν εἶναι νὰ χαίρετιζώμεν μετ' εὐφροσύνης τοιοῦτους εἰρήνης κοιμιστὰς πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αἱ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προκληθεῖσαι ἐν Μακεδονίᾳ ταραχαὶ καὶ ἡ μέριμνα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 108 ἔγγραφον τῆς κυανῆς βίβλου (σελ. 104) εἰκονίζει πιστῶς τὰς ἀνησυχίας τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ τελομένων, ἃς σπεύδει νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων αὐτῆς.

Ἰδοὺ τί περὶ τούτου ἐπιστέλλει τῷ Ἀγγλῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἐτζερτον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1902.

«Δόρδε, Ὁ κ. Ζαΐμης μετ' ἡρώτης σήμερον, ἐὰν ἡδυνάμην νὰ δώσω αὐτῷ ἀκριβεῖς τινες πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τμήματος τοῦ Μοναστηρίου. Αἱ εἰδήσεις, ἃς αὐτὸς ἔλαβε περὶ τῶν βαρβαρότητων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν τὸν Πέτροφ καὶ Μαρκῶφ εἶναι φρονιμῶτα. Ὁ τελευταῖος στρατιωτικὸς διοικητὴς ὁ διαδεχθεὶς τὸν Σεϊφουλλάχ εἰδείχθη ὁλοκρῶς ἀδράνης, ἐπιλείπει δὲ, διὸ δ' ὦν ἀρχηγὸς θὰ καταβῇ τοὺς πολιτικούς τοῦτους ληστὰς. Πᾶσα ἡ δυνατὴ ἐκτροπὴ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θὰ εἶναι ὑπὲρ τῶν προσπαθειῶν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν πρὸς τήρησιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ τάξεως».

Τῇ 29 Ἰανουαρίου 1902 νέαν ἐπέστελλε τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐκθεσιν τοῦ Γιούργη περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων κατὰ τὴν Ἰανουάριον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας Ὁκονορ. Ἐν τῇ ἐκείνῃ ταύτῃ ὁ Γιούργης οἰκτιρῶν τὴν ἀδιανομίαν τῇ τὴν ἀδυναμίαν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν πρὸς περιστολὴν τῶν βουλγαρικῶν ὤματιων ἀναγράφει διάφορα ἐγκλήματα τῶν δολοφονικῶν συμμοριῶν καὶ τὸ θράσος τῶν μεμνημένων εἰς τὰ τοῦ κομμάτου Βουλγάρων. «Ὁ δὲ», λέγει, «ἐν Βρουσίνεφ, μίαν ὥραν ἀπέχοντι τοῦ Μοναστηρίου, Βουλγαροὺς ἡς ἱερὸς ἀπέθανεν ἐν τῇ φυλακῇ ἐνεκα καταγγελίας ἐπὶ πολιτικῆς σκευωρίας, ἀλλὰ τὸ ἐν Μοναστηρίῳ βουλγαρικὸν κομμάτιον ἀπεφάσισε νὰ κηδεύσῃ αὐτὸν δημοσίᾳ, πράγματι δὲ ἡ κηδεὶα αὐτοῦ ἐτελέσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὁ ἀρχιεπίσκοπος δὲ, τὰ σχολεῖα καὶ οἱ πρόδρομοι μετέβησαν ἐπισήμως καὶ ἐν πομπῇ εἰς Βρουσίνεφ».

Ερωτᾶται ἤδη, ἡ ἀπετολμῶν τοιαῦτα προκλητικὰ ἱεροτελεστία ἐπὶ τῇ βᾶσει μόνον τῆς προστασίας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐμπορικῶν πράκτορων τῆς Βουλγαρίας; Καὶ εἶναι εὐκρινεῖς οἱ νῦν ἐκ Πετροπολῆος ἐκπεμπόμενοι μύθοι ὑπὸ τύπον ἐπισήμων ἀνακοινώσεων, ὅτι ἡ Ἀγία Ρωσία δὲν εὐνοεῖ τὰς ἐπαναστατικὰς μεθοδούς, ἂν καὶ κατ' ἀλήθειαν δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναστατικῶν μεθόδων, ἀλλὰ περὶ γυναισιάζων δολοφονιῶν; Τί δὲ περὶ τούτων ληγούσιν οἱ δημοκρατικοὶ καὶ φιλελεύθεροι Γάλλοι;

«Ὁ δολοφονητὴς Μάρκοφ» ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκθεσις δὲν ἐπαινεῖν ἐνεργῶν καὶ ἡμετέρας τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Σόδορος κείμενον ἐπὶ τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης, ἐὰν τοῦτο δὲν ταχθῇ πρὸς τὸ κομμάτιον. Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖο λαμβάνει μέτρα πρὸς ἐπερὶ ἀσφάλειαν τοῦ.

«Ἐσχάτως ἡ προσοχὴ τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων καὶ πολιτικῶν ἐστράφη ἀτενῶς πρὸς τὴν νότιον Μακεδονίαν. Συνέντευξις τις μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη, ἐν ἣ δὲ πρωθυπουργὸς παρίστατο εἰπὼν, ὅτι τὸ μακεδονικὸν ζήτημα εἶναι ὑπόθεσις μόνον τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐν ἣ τὰ κράτη τοῦ Ἀγίου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἡδύναντο νὰ ἀναμειχθῶσιν, ἐξήγγειλεν ἀποδοκιμίας» (Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος»). Ἡ συνέντευξις ἐκείνη ἐν Βιέννῃ τὸ πρῶτον δημοσιεύθη, ἀπεδείχθη ἡμετέρα ἀκριβής. Τούναντιον ἔφηγετο ἐπισήμως ὡς ἀπλή παραμηνία τῶν λόγων τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ, τὰ πράγματα δὲ προσέτις δεικνύουσιν αὐτὴν ἐναρμότιστον ὡς δημοσιογρᾶς τῆς φαντασίας τοῦ δημοσιογράφου ἐκείνου.

«Ἡ γενομένη ὑπόδοξίς πρὸς ἀντίδοξον τοῦ Βρετανικοῦ ὑποπροξενίου ἐν Μοναστηρίῳ εἶναι ἕτερον σύμπτωμα ἐξακολουθεῖ περαιτέρω ἡ ἐκθεσις τοῦ Ἀγγλοῦ ἀγωνίας διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπεροχὴν ἐν τῇ νοτίῳ Μακεδονίᾳ, τὴν μέχρι τοῦδε ἀδιαφιλονητικόν».

Ὁ τηλεγράφος ἀνῆγγελε προσφάτως τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου προξενείου ἐν Μοναστη-

ριῳ. Ἀν δὲ εἶναι ἀληθεῖς οἱ ὑπαινιγμοὶ τοῦ Ἀγγλοῦ διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου—καὶ ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, ὅτι εἶναι ἀληθεῖς—τὰς ἐκ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου προξενείου ἐλπίδες ἡμῶν ὀφειλομένως ἀμερίστως εἰς τὴν εὐστοχὴν ἐνέργειαν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη.

Προσθέτει δὲ ἡ ἐκθεσις καὶ ταῦτα:

«Ὁ διορισμὸς τοῦ Ἐδῆφ πασσά ὡς Βαλῆ (Μοναστηρίου) θεωρεῖται ἐγγύησις τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος (ἰδὲ περὶ τούτου τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Ἀγῶνος»). Οὗτος τῷ ὄντι εἶναι ἐγκρίσιμος, διμλεῖ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ θέσει ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Μιτωλήνῃ διέκειτο εὖνους πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας. Κατ' ἀκολουθίαν τούτου κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου ὡς φιλέλληνα καὶ διεστέλετο ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων ἐπαλλήλων ὡς Τούρκος τῶν Ἰωαννίνων».

Ἐπὶ ταῖς δὲ τελευταῖαις ἡ ἐκθεσις ταῦτα:

«Ἡ ἀταξία ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινόμενη. Ἐν Λεσκοβίτῃ συμμορία τις ληιστικὴ λαδοῦσα μετ' ἐαυτῆς ἱερὰ χωρικὸν ὡς δὴ πρὸν, ἐπειράθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν πλουτοῦ κτηματίου, ὀνομαζομένου Βακόλου. Ὁ ἱερὸς σταλεὶς ἑμπερὸς νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν ἀντὶ νὰ πράξῃ τοῦτο ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἐντὸς καὶ ἀμέσως ἐπυροβολήθη ὑπὸ τῶν ληιστῶν. Ὁ Βακόλος ἐπερήσπισε μετ' ἀποτελέσματος τὴν οἰκίαν τὸν φονεῦσας ἐνα ληιστὴν καὶ τραυματίας δύο, ἀλλ' ὁ Βαλῆς ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Ἰωάννινα, ἵνα τιμωρηθῇ ἐπὶ παρανόμῳ διπλοφορίᾳ!»

Τὸ ἐπόμενον ἔγγραφον ὀρίζει τὸν χρόνον, ἐξ οὗ ἤρχισαν αἱ ῥωσοαυστριακαὶ συνεννοήσεις αἱ καταλήξασαι εἰς τὰς προσφάτους ἀποφάσεις περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐν αὐτῷ (ὑπ' ἀριθ. 112 καὶ ἡμερομ. 26 Φεβρουαρίου 1902) ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας τηλεγράφει πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ κόμης Λύτσοφ (Ῥώσος πρεσβευτὴς) εἰπέ μοι, ὅτι σπουδαῖα ἀνησυχαστικὰ πληροφορία ἐλήφθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐν Πετροπολὶτι παρὰ τῶν ῥωσοῦν καὶ ἀυστριακῶν πρακτόρων ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου, αἵτινες παρέχουσι φόδους, ὅτι περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου ἐξέγερσις τις προμελεῖται ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐληροφροσῆθη παρὰ τῆς Α. Ε. ὅτι γινώμει νομίμως ἀνηλλάγησαν μεταξὺ τῆς ὁμοτικῆς καὶ ἀυστριακῆς κυβερνήσεως».

Ἀλλὰ τὰς ἀνησυχίας ταύτας συμμερίζεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, εἰ καὶ ὑπὸ ἐντελῶς ἄλλην ἔννοιαν καὶ δὴ ὑπὸ τὴν ἀκριβεστέραν, διότι κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἀπειλούμενη ἐξέγερσις δὲν ὀφείλεται εἰς τοπικὰ αἰτία, ἀλλ' εἰς ὅσων ὑποκινήσεις καὶ ῥητῶς τονίζει τὴν ἀνάγκην περὶ τῶν οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ ἐν Σοφίᾳ, πόσιν δὲ διεξώδεϊργασθῇ εἰς τοῦτο, ἀποδεικνύουσιν αἱ ῥηταὶ καὶ σύμφωνοι πρὸς τοῦτο ὀδηγίαι τοῦ Λάνδσων πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Ὁκονορ, ὡς ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ ἐπομένου τηλεγράφου ὑπ' ἀριθ. 114, ἐν ᾧ ὁ Μάρκῆσις Λάνδσων τηλεγράφει πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Ὁκονορ τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ κ. Μεταξᾶς βεβαίως, ὅτι ἔλαβε μακρὰν διακοινωνίαν περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως, ἥτις ἐστάλη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς Μεγάλας δυνάμεις ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν διακοινωνίαν ταύτην ἐν τῇ τμήματι τοῦ Μοναστηρίου καὶ ὑστερον τῷ τῆς Θεσσαλονίκης πυκνῷ διεπαρήχθησαν φόνον».

Ἐπιτίθεται παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, «ὅτι αἱ μεγάλαι ἀπαιτήσεις θὰ διατεθῶσι νὰ ἀναρῶσιν αἱ παραστάσεις αὐτῶν πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβερνήσιν περὶ τῆς ἀνάγκης δραστηρίων ἐνέργειαν πρὸς ἐκασφάλειαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἔλαβε ὁδὸν νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἡ κυβερνήσις τῆς Αὐτοῦ (Βρετανικῆς) Μεγαλειότητος θὰ θέλῃ νὰ ἀναλάβῃ ὁμῶν νὰ μετασχηματισθῇ τοιοῦτων παραστάσεων καὶ προσέτι ἐὰν θὰ ἠθέλεν εἰδοποιῆσαι τὸν ἐν Σοφίᾳ ἀντιπρόσωπον τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ ὑποδείξῃ μετὰ τῶν συναδέλφων τοῦ εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβερνήσιν τὰ πόσιν ἂν ποδοσφορὰ μέτρα πρὸς ματαίωσιν τῶν ἐνέργειων τῶν κομμάτων».

Ἡ κυβερνήσις τῆς Α. Μ. εἶναι διατεθειμένη νὰ μετασχημίσῃ τῶν παραστάσεων κατὰ τὴν εἰρημνικὴν ἔννοιαν.

Ἐκδηλοῦνται θὰ ἐμάνθων, ἐὰν δὴ τῇ περὶ τοῦ προκειμένου ἐλήφθησαν παρὰ τῶν ὁμοτέρων συναδέλφων».

Εἰς τὸ προσέτις θὰ καταχωρήσωμεν ἄλλα οὐκ ἥττον σπουδαῖα ἔγγραφα ἐκ τῆς Κυανῆς Βίβλου.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1902

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Π. Σκουζές

Ἐντοχοι Καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμίδια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς γραῖρα καὶ λίρας στερλίνους ἀποδοτέας εἰς ὠριμμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφέως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογοῦντος. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτον ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκίρα δὲ, Κεφάληνρας καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰουρκῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1 ²	τοὺς 0 0	κατ' ἑτος διὰ	καταθέσεις 6	μηνῶν	τουλάχιστον
2	»	0 0	» » » »	1	ἔτους	»
2	1 ²	» 0 0	» » » »	2	εἰσὼν	»
3	»	0 0	» » » »	4	»	»
4	»	0 0	» » » »	5	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀρο-
μαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΑΡΑΠΗΣ

ΡΑΠΤΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΟΔΟΣ ΑΘΕΝΑΣ 110 8

τοῦ τοῦ κ. Δημ. Σ. 'Αδ

Το ραφείον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ἀράκη ἐν βρα-
χει κατέλαβε θέσιν μετὰ τῶν πρωτευόντων
ραφικῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ
κομφύτης δὲ καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν διακρι-
μένων ἐξ Εὐρώπης μετακληθέντων κοπτῶν
συνυψαζομένη πρὸς τὴν ἀναπρόκλητον εὐλητίαν
ἀναδεικνύει αὐτὸ ἀνώτερον παντὶ συναγωνι-
σμοῦ. Τοιοῦτον ὄν τὸ ραφείον τοῦ κ. Δημ. Σ.
Ἀράκη συνιστῶμεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν παν-
τὸς φιλοκάου καὶ ἰδίᾳ παντὸς Ἡπειρώτου,
διότι τοιοῦτον διακεκριμένον τεχνίτην οὐδένα
ἄλλον ἔχει ἢ Ἡπειρος ἐν Ἀθῆναις.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκογραφημένον Περιοδικόν.

Δευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης

KIMON ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Συνδρομαὶ προπληρωταί:

Εσωτερικοῦ ἐτησία δρ.	25	Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ.	25
» ἐξάμηνος »	13	» ἐξάμηνος »	13

Ἀθῆναι 18 ὁδοῦ Φιλελλήνων.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἀξία Σιδηροδρόμου	Δρ.	34,139.15.05
Μετογαί Σ. Π. Α. Π. μήνου καθόδοις 14,191	»	1,419.100.—
Ἔσθλα ἐγκαταστάσεως Μύλων Καλαμών	»	111,884.44
» » Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων	»	24,893.10
» » Πύργου-Κυπαρισσίας Μεγαλαζ.	»	5,471.41
Μετογαί Σ. Π. Α. Π. τῆς συμμετοχῆς μας, 1626	»	162,600.—
Καθυστερόντες μίσθοι	»	31,086.15
Ἐκχωρήσεις Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς	»	171,401.85
Ἐνυπόθηκον ὀμολογία Ἑλληναρχ. Ἑταιρείας μαρμάρων	»	200,000.—
Γραμματεία εἰσπρακτείας	»	24,350.25
Ὀμολογία ἱαματικῶν ὑδάτων Κυλλήνης	»	1,500,000.—
Ἀξία Λουτροῦ Κυλλήνης	»	11,511.598.32
» Ξενοδοχείου Ὀλυμπίων	»	6,603.87
Συμπλ. καὶ ἀποτ. γραμμῆς Μύλων-Καλαμών, καὶ Μυτιλάει Μεγαλοπόλεως	»	5,240,666.12
Κατασκευὴ Σιδ. Πύργου-Κ. Μεγαλαζ ὑπόλοιπον	»	31,820.82
Τράπεζα Γ. Π. Σκουζῆ ὑπὸ ἰσχυρὸν μας		
τὴν 31 Δεκεμβρίου 1902	Δρ.	330,410.45
Κερδᾶντων κινήσεως Σ. Π. Α. Π. παρὰ Γ. Π. Σκουζῆ	»	300,000.—
Ἀποθήκην ὀμολογίας	Δρ.	1,255,824.69
» ἐν ὑπότοι καὶ ὀμολογίᾳ γραφείου	»	15,971.99
Χρεώσται διαφόροι καὶ ὑπόλοιπα χρεωστικῶν Ἀσφύων	»	301,488.93
Ἀσφάλιστρα σιδηροδρόμου ὑπολοίπον μερίδος Ταμείου Μετρητὰ ὑπόλοιπον 31 Δεβρίου 1902	Δρ.	34,157.35
Ταμεία σταθμῶν	»	34,758.95
		68,916.30

$$\Delta\rho \quad \overline{46,916,205.09}$$

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	Δρ.	11,975,000.—	
Ἀποσβεσθέντα ἐξ ἀποσβεστικῶν μετοχῶν δι' ἃς ἐξεδόθησαν μετοχὴ ἐπικρατίας	»	25,000 —	Δρ. 12,000,000.—
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον	»	»	» 65,145.56
Ἀποθεματικὸν δι' ἀποσβεστικῶν μετοχῶν	»	»	» 13,646.56
» δι' ἀποσβεστικῶν μετατροπῆν δανείων	»	»	» 3,638,546.56
» δι' ἀνανυσίων τροχιοῦ ὀλικοῦ διὰ ἐκτάκτων ἐξέδων γραμμῆς (*)	»	»	» 615,789.52
Δάνειον R. Raphael et Sons L.	286,000	ὕδαλον L.	255,000 **)
» L.	240,000	»	» 6,875,000.—
» δι' ὀβολοῦ.	L. 120,000	»	» 119,100.—
Χρεωλύσιον δανείου δι' ὀβολοῦ L.	420,000	L.	900
Δάνειον δι' ὀβολογίων	» 6,000,000.—	Δρ.	6,000,000.—
Ἀφαιρέσει τὸν ἀποσβεσθεῖσαν.	»	»	» 164,000.—
Χρεωλύσιον δανείου Δρ.	6,000,000.—	»	» 5,836,000.—
Δάνειον δι' ὀβολογίων	» 2,600,000.—	»	» 108,000.—
Ἀφαιρέσει τὸν ἀποσβεσθεῖσαν.	»	»	» 2,600,000.—
Χρεωλύσιον δανείου Δρ.	2,600,000	»	» 24,400.—
Δάνειον Δημοσίου	» 3,000,000 Ἀ καὶ Β κατά	»	» 2,000,000.—
Ἀφαιρέσει χρεωλύσιον ἔτους 1902	»	»	» 13,481.70
Χρεωλύσιον δανείου Δημοσ. Δρ.	3,000,000	»	» 1,986,518.80
Ὁμολογία ἱματικῶν ὀφείτων Κυλλήνης	»	»	» 13,481.70
Δάνειον Ἑθνικῆς Πραξέως τῆς Ἑλλάδος	»	»	» 1,500,000.—
Προμηθευτικὰ ἔξωτερ. φρ. 193,941.80 L.	1830. 13s 2d. Mj.	»	» 51,643.85
Συναλλαγματικὴ διαφορά Δανείου L.	120,000	»	» 896,956.43
Πιστωτικὰ διαφόρων διὰ ὑπόλοιπα πιστωτικῶν λογαριασμῶν	»	»	» 1,079,272.25
Γραμμάτια πληρωτῆ φρ.	25,928.48 L.	»	» 955,331.81
Ταμείον ἀποσβεστικῶν	»	»	» 304,357.—
Ἐκκρεμ. λ/σμοι: (Ἐξόδα Δ' ὀρίου διὰ ὅπου δανείου μέχρι 31 Δ' ὀρίου 1901)	»	»	» 10.84
ὑπολοίπων κερδῶν καὶ ζημιῶν Β. Ἐξαρτημένας 1902	»	»	» 302,487.61
			» 42,108.—

(*) Ὑπόλοιπον προερχόμενον ἐξ ἐκκαθαρίσεως λησμών κατὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1902.
(**) Δάνειον R. Raphael and Sons κεφάλαιον ὀνομαστικὸν LS. 286,000 ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεστέθησαν ἤδη διὰ γραμμάτιου LS. 31,000.

Δρ. 546,916,205.09

ANALYSIS MERIDOS "KERAI KAI ZHMIAI., B' EEMHNIAS 1902

ΧΡΕΩΣΙΣ

Φόρος ἐπὶ εἰσθηγίων ἐπιστῶν Β' ἑξαμηνίας 1902	Δρ.	130,355.10
» » οὐκοδομένων Β' ἑξαμηνίας 1902	»	563.80
Φόρος Ἐπιτετραχέματος Ἑταιρίας ἔτους 1902	»	4,201.—
Ἀναλογία Δημοσίου διὰ ἐπιστροφῆς τῶν ἐκ ἐκμεταλλεύσεως τμημάτων Γραμμῆς Μ Καλαμών διά τὸ ἔτος 1902	»	200,720.70
Τόκοι, προμήθεια καὶ συναλ(χ)ή διαφορά Δανείου R. Raphael et Sons. L. S. 286,000. L. S. 5,766 38 8d.	»	242,656 70
Τόκοι, προμήθεια καὶ συναλ(χ)ή διαφορά Δανείου R. Raphael et Sons L. S. 240,000. L. S. 6,030	»	249,641.25
Τόκοι, προμήθεια καὶ συναλ(χ)ή διαφορά Δανείου δι' Ὀμολογιών L. S. 120,000. L. S. 1,809	»	74,169.—
Τόκοι ἱσοτιμικῶν Δανείων 6,000,000. Ὁμολογιαὶ 29,260. Δρ.	102,410.—	
Ἀντίτιμον 80 κληροβ. ὁμολογιών. Δανείων 6,000,000. »	16,000.—	118,410.—
Τόκοι Ἔστωκερ ^{ον} Δανείου Δρ. 2,600,000. »	64,485.—	
Ἀντίτιμον 19 κληροβ. Ὁμολογιών Δανείου 2,600,000. »	3,890.—	68,285 —
Προμήθειαι, ἐπιστροφὰ νηύλων καὶ Πρακτορεῖον Λογίδου.	»	8,315.80

ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΣΕΩΣ

Αντικείμενα και κεντρική υπηρεσία Δρ.	84,057.69		
Εμπειρική υπηρεσία.	» 251,796.56	Δρ.	335,854.25
Τεχνικών τμημάτων.	» 7,963.35		
Υπηρεσία Έλξεως.	» 521,770.35		
Υπηρεσία γραμμής.	» 328,076.28		
Συντήρησης τηλεγράφου.	» 11,274.53	» 869,084.51	» 1,204,938.76
Δαπάναι Μύλων—Καλαμών.	»	»	445,914.65
» Πόργου-Κουταρισσάς-Μελιγαλάς.	»	»	124,082.87
» Διακοφτού—Καλαβρύτων.	»	»	38,330.84
» Αρφάλιστρα Σιδηροδρόμου.	»	»	4,116.—
» Έκτακτα έργα.	»	»	639.39
Δανάναι Λουτρώων Κυλλήνης χρήσεως 1902.	»	»	6,302.07
Συντήρησης Λουτρώων Κυλλήνης απόδοσεις.	»	»	4,984.64
» Έκτακτοι δαπάναι, απόδοσεις.	»	»	21,802.35
Δαπάναι έγκωρησεων Πιστοποιητής.	»	»	193.—
Υπόλοιπον Κερδών και Ζημιών Β' εξαμηνίας 1902.	»	»	421,321.69
		Δρ.	3,366,449.11

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΕΠΙΣΤΕΛΕΣ		
Υπόλοιπον Κερδών και Ζημιών Α' Εξαμηνίας 1902		Δρ. 23,908.58
Εισπραξεις Β' Εξαμην. 1902 Π. Α. Π. και Π. Όλυμπ.	Δρ. 2,494,411.20	
Ένοικια καροβίων Β' Εξαμηνίας 1902	8,296.70	
Εισπραξεις Μύλων-Καλαμών Β' Εξαμ. 1902		» 2,502,707.90
» Αιμακροτ.-Καλαβρύτων, Β' Εξαμηνίας 1902		» 636,257.15
» Π. Κ. Μεγαλαχά από 7 Σβέρου μέχρι 31 Διόριου 1902		» 46,450.75
» από έμπορεύματα Λουτρών Κυλλήνης και Σβάτου		» 125,482.31
» διάφοροι		» 1,259.30
» εξ ένοικιων κτημάτων Έταιρείας		» 4,627.98
Ένοικια Ξενοδοχείου Όλυμπίου.		» 925.-
Τόκοι, προμήθειαι και Συναλλαγματικά διαφοράι		» 1,950.-
		» 22,970.20

ΚΕΡΔΗ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ

Τόκοι 2,000,000 Δρ. Δανείου πέρυς 5 1)2 α)ο.	Δρ. 102,465.75	
Χρηνώσεων 1)2 ε)ο	» 9315.—	Δρ. 111,780.75
Καθ'σπερούμενοι τόκοι και χρεωλύσιον Δανείου	Δρ. 3,000,000	
ἐπὶ τῆς Α' καταβολῆς Δρ. 1,000 χρήσεως τοῦ 1901	» 13,629.90	Δρ. 125,410.65
	Υπολοιπὸν Κεφδῶν	» 295,911.04 Δρ. 421,321.69

Δανομή κερδών της 'Εταιρίας διὰ τὴν Β' ἔξαμησίαν 1902

3 ο/ο	Πρὸς σχηματισμὸν Ἀποθεματικοῦ Κεφαλαίου	Δρ.	8.160,10
3 ο/ο	Πρὸς ἀπόσβεσιν Μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας	»	»
1 1)2 ο/ο	Δ' ἀμοιβὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	8.160,10
1 1)2 ο/ο	Δ' ἐπακτον ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρίας	»	4.080,05
1 ο/ο	Ὑπὲρ τρεῖς αὐτοβουλίας τῶν υπαλλήλων τῆς Ἑταιρίας	»	4.080,05
Δ ανεμητέον	Μέρισμα πρὸς Δρ. 2 — κατὰ Μετοχὴν ἐπὶ Μετοχῶν 105,511 πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 28 καὶ 29 τοκομεριδίων	»	2.720,—
Φόρος Δημοσίου 5 ο/ο	ἐπὶ δανεμητέων Κερδῶν Δρ. 225,793 55	»	211,022,—
» »	2 ο/ο χαρτοσήμου τοκομεριδίων » 214,503.85	»	11,389.70
Ἰσολοπιον Κερδῶν Β' ἐξαμηνίας 1902 μεταφερόμενον εἰς νέον		»	4,290 10
		»	42,108.94
		Δρ.	295,911.04

Η πληρωμή του μερίσματος γενήσεται 15 από της ἐγκρίσεως του παρόντος Ίσολογισμού, υπό της Γεν. τῶν μετόχων Συγκλήσεως συμφώνως τῇ δημοσιευθεσμένη σχετικῇ ἐvidοποίησει.

Ἐνεκρίθη ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Π. ΣΚΟΡΖΕΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ,

Ἄνδρ. Α. Ζαλάππας